

De mensen van de Zanderij (2)

Pim van Konijnenburg: luis in de pels van Landal

[CASTRICUM] De Zanderij moet worden omgevormd tot natuur. Maar er wonen en werken wel mensen, mét hun verleden, belangen en passies. Wie zijn die mensen en wat houdt ze bezig? Peter van Eerden ging op pad en schetst een serie portretten. Deze week deel 2.

Peter van Eerden

■ Pim van Konijnenburg aan het werk in de achtertuin van zijn woning aan de Geversweg (foto Peter van Eerden)

Peter van Eerden

W

illem Hendrik van Konijnenburg: "Ik kreeg de naam van mijn vader maar dat werd later gemakshalve Pim", zo stelt de eigenaar van de 'bollenschuurwoning' aan de Geversweg zich voor. We ontmoeten elkaar bij gebrek aan een bel bij een open raam en zitten even later samen op de vensterbank, Pim binnen en ik buiten. Hij kreeg bekendheid door de "defensieve aankoop" van 2,2 hectare bollenland aan de overkant van de weg. Daarmee dwarsboomde hij een plan van Landal om meer dan 200 recreatiebungalows te bouwen in de Zanderij, het open overganggebied tussen het dorp en de binnenduinstrand. "Een onzalig plan", zegt de krasse 80-jarige. "Ik moet er niet aan denken, maar kijk nu liever vooruit naar de nieuwe plannen met

het gebied". Hij verwacht dat de neuzen van alle betrokkenen wel dezelfde richting op gaan wijzen: "Niet alle bollentelers hebben immers opvolgers en dan is terug naar de natuur een mooie optie".

REDDERS Van Konijnenburg doelt op de kadernota Zanderij waarin is vastgelegd dat deze open moet blijven. De gemeente wil de grondeigenaren stimuleren om in de toekomst hun bollen- en tuinbouwgrond om te vormen tot natuurgebied dat aansluit op de duinen. Van het predicaat 'redder van de Zanderij' wil hij niets weten: "Landal en de gemeente belden met de vraag of ik met mijn actie het plan wilde torpederen en dat heb ik bevestigd. Maar er waren meer redders en overwinnaars: de gebroeders Koper uit Heemskerk, de 'protestplatformers' en groe-

ne raadsleden, die ook zonder mij het project waarschijnlijk wel hadden tegengehouden".

WIELEN Na de HBS-A en Nijenrode verhuisde hij voor een tijdje naar Amerika en vestigde zich later in Amsterdam waar hij zijn vrouw Ria ontmoette. Samen kregen zij twee zonen die er nu ook wonen en werken. Van Konijnenburg werd een geslaagd zakenman die zich de aankoop van de grond kon veroorloven door zijn goed lopende bedrijf in transportwielen: "Ik heb goed geboerd, hoef niet te zwemmen in het geld, maar pootje baden is wel lekker. In mijn leven geldt: waar een wiel is, is een weg. Bij problemen zoek ik bij voorkeur naar een creatieve oplossing". Hij nam destijds de groothandel van zijn vader over en voegde daar productie aan toe. Nu is het bedrijf van zijn jongste zoon.

KEUKENHOF Echtgenote Ria is bij het gesprek niet aanwezig maar figureert bij herhaling in de verhalen van Pim. Ze is een geboren en getogen Amsterdamse met een passie voor tuinieren. Het paar woont in het centrum van de stad met een grote tuin waarin Ria hem regelmatig bij de hand neemt voor een wandeling; "Met uitleg en Latijnse namen die ik daarna weer snel vergeet. Ook zij geniet van de ruimte en het kleurenpalet in de Zanderij, als het ware een piepkleine Keukenhof". Op het krijtbord op de keukendeur schreef ze de tekst: "Tread softly in my garden...for here you tread on my dreams".

ZAANDAM Van Konijnenburg komt oorspronkelijk uit Zaandam en ging als kind al met zijn ouders op de fiets naar Castricum. "Om te wandelen en soms een pannenkoek te eten bij Johanna's Hof. Met een vouwwagen en een tent hebben we ook nog twee jaar op camping Bakkum gestaan. Toen ik zelf kinderen had kochten we voor vakanties en weekenden een houten huisje in de duinen van Egmond aan Zee. Vaak ging ik met de trein naar Castricum en fietste vandaar naar

Egmond. Jaren later zag ik aan de Geversweg dit huis te koop staan als bouwkaavel met een plaatje van een rietgedekte villa. Dat hoefde van mij dus niet. De oorspronkelijke bollenschuurwoning sprak mij veel meer aan. Het huis had aan de achterkant nog een ruimte voor de vroegere knecht, bloembollen en gereedschap. Een paar weken later was ik de trotse eigenaar, zocht contact met een lokale aannemer en heb daarna mijn passie voor bouwen en restaureren kunnen uitleven". Het fraaie interieur en 'kringloopmeubilair' getuigen van zijn hand.

KOOPAKTE Tot na de koop van het huis wist hij niets van het plan van Landal: "Ik had bij de gemeente geïnformeerd naar het bestemmingsplan: niets aan de hand! Maar de inkt van de akte was nog niet droog of ik las in de krant dat er een haalbaarheidsonderzoek zou worden gestart naar de bouw van recreatiewoningen. Ook de burens in de Zanderij schrokken enorm en besloten tot de oprichting van het 'Platform behoud Zanderij'. Daar heb ik me toen meteen bij aangesloten.

OUDE KOEK Zijn plan om gezamenlijk grond aan te kopen in de Zanderij bleek helaas niet haalbaar. "Zittend in de avondzon ben ik toen met de broers Koper gaan praten over hun 2,2 hectare recht tegenover mijn huis. Ook zij waren begaan met het dreigende lot voor de open ruimte en bleken na een prettig gesprek bereid hun grond aan mij over te dragen. De rest van het verhaal is oude koek. Ik heb het perceel weer aan ze terug verpacht en momenteel kweekt Robert Reser prachtige anemonen".

WIJN Tot slot laat Van Konijnenburg weten een paar lekkere flessen wijn te hebben overgehouden aan zijn bijdrage om de Zanderij vrij van recreatiewoningen te houden: "Dezer dagen gaat de laatste open. Proost alvast, op een bloeiende Zanderij en een bloeiende Castricumse dorpsgemeenschap!"

■ Het perceel van Pim van Konijnenburg met anemonen op de Zanderij (foto Peter van Eerden)

Peter van Eerden